

RÓNAY GYÖRGY

Bábel

*Egy délutánra megálltunk a kék
villamosok városában.
Az állomás előtt itt is túrták a járdát.
A tóban unottan ringott az ég.*

*Rezesbanda szólt, ragyogtak a trombiták;
de nem nekünk fújták a térzenét.
Kávétunk volna; minden terasz tele volt.
Az égen szél sodort egy ejtőernyő-bóbitát.*

*Nadrágos lányok, szoknyás fiúk csókolództak.
Majd jött egy balerina teveháton.
Ez az Apokalipszis! — mondta s üvegéből
egy korty viszkit húzott a barátom.*

*De mégsem az volt, mégse végítélet.
Már hallgattak a trombiták.
Angyal se jött. Az alkonyatban
vígán rohadt tovább a világ.*

Zürich, 1971. április

Hajótörés

*Alltak a víz fölött
a deszkarobajban
a szélben —*

*Még énekeltek — Erős
várunk az Isten — amint
recsegetve ledőlt az árboc —*

*S aztán már csak a tenger
éneke zúgott.*

Prometheus

A nappal olyan mint az éj.
Beszélnél, és nincs mit beszélj.
Próbálgatod a szavakat.
Minden szó torkodon akad.

Mint aki mély kútba zuhant,
tört tagokkal hever alatt,
reménye vékony kis kötél,
de a káván túl alig ér.

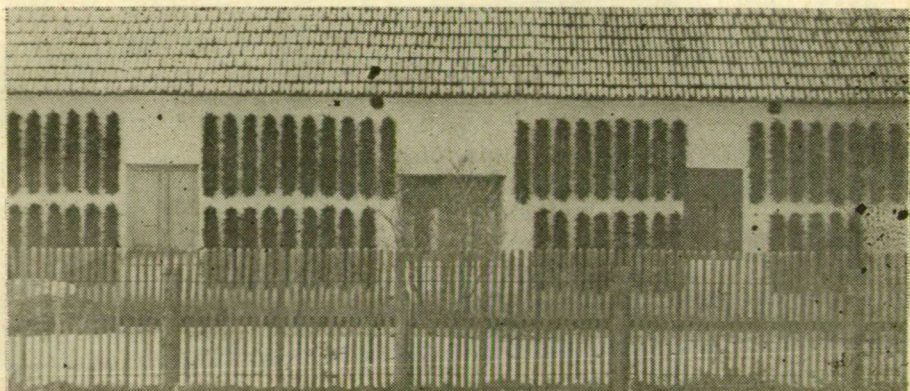
Pereg a kő és eltemet.
Irgalmazzatok, emberek!
Emberek, irgalmazzatok!
Éjeim mint a nappalok.

Szólnék, de szavam visszahull,
kő köre, irgalmatlanul,
Heverek, nézem a napot,
amely az éj egén ragyog.

Egy végtelen kút fenekén,
fekszem a világ tetején.
Májam kitépve, vak vagyok.
Már köröznek a karvalyok.

A szelíd Halál

Éjjel reccsent a padló, jött a szelíd Halál,
megérintette vállamat.
„Ne félj — suttoga — csak szárnyadat keresem,
emlékül viszek egy tollat belőle,
hogy zálogom legyen, ha osztozunk
nővéremmel, a szigorú Halállal.”

HORVÁTH DEZSŐ: RITMUS